

EL TIBET IMPOSSIBLE

JOAQUIM VILAR

Professor de Secundària

L'efemèride que hem triat per al mes de juliol és la del 6/07/00, data en què el Parlament Europeu va reconèixer **implícitament** el govern tibetà a l'exili durant una sessió plenària. Aquest reconeixement mig d'amagat va venir a tomb davant el temor que el projecte per reduir la pobresa a l'oest de la Xina promogut pel Banc Mundial no servís per trencar encara més el fràgil equilibri ètnic, social i cultural que hi ha al Tibet.

Ras i curt, el Parlament Europeu temia que els tibetans no quedessin en minoria al seu propi país a causa del trasllat massiu de colons xinesos al Tibet, com ja va passar l'any 1992 quan se'l va qualificar de "Zona Econòmica Especial".

El Parlament Europeu demanava dues coses en la seva resolució: que el govern de la Xina i el Dalai Lama negociessin un nou Estatut d'autonomia que reconegués tots els drets per als tibetans (llevat de la defensa i la política exterior); i que si en un termini de tres anys les negociacions auspiciades per les Nacions Unides no haguessin avançat, els governs de la UE es plantegessin de reconèixer el govern a l'exili com el legítim representant del poble tibetà.

Encara que fossin tan tímides, per mesurades, les demandes del nostre Parlament (i ja han passat els tres anys), la resolució i l'efemèride ens recorda que el Tibet no és lliure, que el Tibet està en perill i que el Tibet resisteix. I ens dóna peu a refer la història recent d'aquest dissortat país i a recordar amb la veu ben alta que els Drets Humans emparen amb les persones, els pobles.

Efectivament, el Tibet des que va ser ocupat per les forces armades xineses el 1949 seguint ordres de Mao Tse-tung fins ara mateix, ha estat un exemple brutal de genocidi cultural i religiós, de persecució política i de xantatge als drets humans més

elementals. També ha estat un exemple de resistència nacional a dins del país i a fora, a l'exili.

El cap religiós dels tibetants -el Dalai Lama Tenzin Gyatso- ha escampat des de Dharamsala a tot el món el seu pla de 5 punts per posar fi al conflicte i ho ha fet sense armes a les mans, amb la paraula i amb la raó. Pacíficament. Per aquest fet va ser guardonat amb el Premi Nobel de la Pau l'any 1989. La brutalitat de la Xina tancada a qualsevol mena de negociació sobre el futur del Tibet, contrasta amb el somriure tranquil i serè del 14è Dalai Lama. Un somriure que, com la khata, és blanc i net i porta arreu un lema que és un clam:—Free Tibet / Tibet lliure.

Nota: 6 de juliol de 2000, El Parlament europeu reconeix el govern tibetà a l'exili com a legítim representant del poble tibetà

